

René Henri du Bus de Valempré is geboren op 17 oktober 1918 in Palopo, NOI. Hij was een van de drie kinderen van Emile du Bus de Valempré en Renaldine Elisabeth Francisca Jeannette (Reina) Ketting Olivier. Zijn ouders trouwden op 16 februari 1916 in Soerabaja. Hij had een zus Reina Béatrice (Bea) du Bus de Valempré (22 september 1921, Meester Cornelis) en een broer Paul Leonard (25 maart 1923, Tjilatjap). Zijn vader was militair bij het KNIL en de familie woonde in Medan.

René zat op school in Batavia en was in de zomers op vakantie in Medan. In Batavia was hij verkenner bij de katholieke Groep 7, Sint Franciscus Xaverius. Toen hij in juli 1934 met vakantie was in Medan ging hij met een aantal scouts op de fiets van Medan naar de haven in Belawan om dr. Hendrik Müller, scoutsleider uit Batavia, uitgeleide te doen die met de Baloeran zou vertrekken. Twee andere scouts die meegingen waren Tielman en van Eckhout. Zijn moeder Reina was hopvrouw sinds de oprichting van afdeling 3 van het Meisjes Gilde van de NIPV in Medan. Zijn zus Bea was hier padvindster.

Hij werd tijdens de Japanse bezetting in verschillende kampen geïnterneerd. Aan het eind van de oorlog zat hij in kamp Baros 6 en was op dat moment een jongenskamp. Het lag in het zuidelijk stadsdeel van Tjimahi, aan weerszijden van de Barosweg en was eerder een krijgsgevangenkamp en vrouwenkamp, maar op 20 juli 1944 werden alle vrouwen verplaatst naar het Bloemenkamp in Bandjoebiroe.. Het kamp bestond uit twee delen aan weerskanten van de Barosweg: aan de westzijde het "Willemstraat-gedeelte" en aan de oostzijde de "Baroskant". In dit kamp waren ruim duizend jongens van 11 tot 20 jaar samen met enkele honderden volwassenen opgesloten. Dit kamp was het enige in Nederlands Indië dat voor verreweg het grootste deel bestond uit jongeren, waarvan de jongsten 11 jaar waren. Het kamp bestond uit een groot aantal huisjes/barakken met ieder 10-12 jongens. Het was waarschijnlijk een van de meest humane kampen. Een gelukkige omstandigheid voor dit kamp was het relatief grote aantal leraren, jeugdleiders en predikanten die in staat waren goede leiding te geven. In het kamp werden scoutingactiviteiten aangeboden aan de jongens. Of hij actief was bij Scouting in het kamp is niet bekend.

Hij trouwde na de oorlog met Marie Georgine de Ruijter de Wildt op 16 september 1946 in Batavia. Ze kregen drie kinderen. In 1950 woonde René in Scheveningen. Zijn vrouw overleed door een noodlottig ongeval in Amsterdam in april 1950. Zijn moeder, broer en zus zaten toen nog in Jakarta. Hij hertrouwde in 1951 in Den Haag.

Meer informatie

[René Henri du Bus de Valempré \(1918-\) » Stamboom Boerstra » Genealogie Online](#)
[De Sumatra post » 03 sep 1934 - Art. 98 | Delpher](#)
[De Sumatra post » 10 jul 1934 - Art. 97 | Delpher](#)
[Deli courant » 17 okt 1934 - Art. 7 | Delpher](#)
[Deli courant » 11 feb 1935 - Art. 5 | Delpher](#)
[Deli courant » 27 feb 1935 - Art. 68 | Delpher](#)

[De Sumatra post » 19 mei 1938 - Art. 47 | Delpher](#)

[René Henri BUS de VALEMPRÉ, du : Family tree by Marianne MEISENBACHER \(mmeisenbacher\) - Geneanet](#)

[Personen \(Haags Gemeentearchief\) - Haags Gemeentearchief](#)

[Java-bode : nieuws, handels- en advertentieblad voor Nederlandsch-Indie » 28 apr 1950 - Art. 107 | Delpher](#)

[Tjimahi \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Baros 6 \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Het nieuws van den dag voor Nederlandsch-Indië » 27 jun 1934 - Art. 81 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.